

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

Lišt slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: BARCLAY 6189

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the PostOffice at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 279. — ŠTEV. 279.

NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 27, 1928. — TOREK. 27. NOVEMBRA 1928.

VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI.

Ameriška Del. Federacija proti priseljevanju.

PREDSEDNIK FEDERACIJE GREEN ZA PETDNEVNI DELOVNI TEDEN

Kvota naj se razširi tudi na latinsko - ameriške republike — Vsak inozemec, ki je prišel nepostavnim potom v to deželo, naj bo deportiran. — Skrajšanje delovnega časa je naravna posledica uvedbe modernih strojev.

NEW ORLEANS, 26. novembra. — Na konvenciji Ameriške Delavske Federacije je bilo sprejetih danes več važnih sklepov, med njimi tudi resolucija glede omejitve priseljevanja.

Konvencija zahteva, naj bodo podvrženi kvoti tudi priseljenci iz latinsko-ameriških republik.

Nadalje zahtevajo zborovalci, naj vlada vpripori splošen pogon proti vsem onim, ki so se priselili nepostavnim potom ter naj slehernega deportira.

Po mnenju konvencije bi bilo treba ustanoviti poseben department, kateremu bi bilo priseljevanje podrejeno. Delavski department ima preveč posla, da bi se še s priseljevanjem pečal.

Predsednik Ameriške Delavske Federacije se je zavzemal za pet dni trajajoči delovni teden.

Rekel je, da je med milijoni ameriških delavcev le 165,000 delavcev tako srečnih, da delajo samo po pet dni na teden.

Petdnevni delovni teden bo kmalu uveden po vseh industrijah. To je naravna posledica modernih strojev, ki nadomeščajo delavce.

John L. Lewis, je predlagal, naj se čimprej ustanovi velik sklad za slučaj štrajka.

Po Lewisovem mnenju bodo v ta sklad tudi kapitalisti prispevali.

Unija premogarjev je plačala svojim štrajkujočim članom tekom zadnjega štrajka nad pet milijonov dolarjev podpore.

STRAHOVIT VIHAR V EVROPI

Vihar je ustavil ladijski promet t e r povzročil smrt 33 ljudi. — Aerodrom in aeroplani uničeni v Angliji. — Nadaljnji viharji bodo sledili.

ALŽIR, Afrika, 26. novembra. Obalni parnik "Cesaree" se je potopil s štirinajstimi osebami tekom viharja, ki je divjal tekom konca preteklega tedna po celem Sredozemskem morju.

Parnik se je potopil tisoč jardov od obali, nasproti rta Caxine. Ribiči so delali dolgo noč, a so mogli rešiti le štiri od posadke osemnajstih.

LONDON, Anglija, 26. nov. — Več kot ducat ladij je bilo porušeni ali pa v zasedri in devetnajst oseb je utonilo vsled viharja, ki je divjal od petka naprej ob obalah Anglije ter ob kontinentu.

Vetrovi so dosegli strašno silo, hčali površino Thames reke ter promadili valove v Liverpoolu je dosegla naglica vetra 93 milj na uro. Belfast je bil odrezan od telefonske komunikacije z Anglijo.

Poznejša poročila so javila, da se je vihar nekoliko pomiril v nekaterih krajih, a zračno ministstvo je izjavilo, da se bližajo novi vetrovi z velikansko naglico s severnega Atlantika.

Gramlington aerodrom je bil uničen in z njim vred celo brodovje Mosh aeroplanov.

Neki potniški vlak v bližini Ashburton je skočil iz tira, a vsi potniki so ušli poškodbam. Neka deklica je bila ubita od padajočega drevesa pri Strabane, hka, in neki otrok, oslepljen od dežja, je bil ubit od avtomobila v Newport.

Povodenj je pretila na številnih mestih. Južni Wales je bil močno prizadet od povodnj.

Kanalski promet je bil prekinjen med Ostende in Doverjem in več kot šestdeset ladij je skušalo najti pribežališče pri Deal, kar pomenja največjo kongestijo ladij v celem letu.

Prodaja vladnih ladij bo pospešena.

WASHINGTON, D. C., 26. nov. Soglasno z objavo predsednika zvezne ladijske oblasti bo v naslednjem letu prodanih osem do deset od vlade lastovanih trgovskih ladij. Izza konca vojne je prodala ladijska oblast 1600 ladij za smešno nizke svote, nakar so prešle v privatno last. V vladni posesti je še vedno 225 aktivnih in 467 neaktivnih ladij s skupno tonazlo skoro šestih milijonov ton.

Bavarska bo prihodnji mesec priobčila dokumente.

BERLIN, Nemčija, 26. nov. — Bavarska je sklenila priobčiti decembra meseca večje število tajnih dokumentov, med njimi tudi vojne dnevnike prejšnjega kronprinca Rupprechta.

Domneva se, da vsebuje arhivi in dnevniki številne oporne točke za dogodke tekom vojne.

ROCKEFELLERJEV SIN

John D. Rockefeller, Jr., se mudi na počitnicah v Asheville, N. C.

HERBERT HOOVER UTRJUJE PRIJATELJSTVO Z JUŽNO AMERIKO

Bojna ladja Maryland je dospela v zaliv Fonseca, ki bo mogoče nekega dne mornariška postojanka Združenih držav. — Vsi so bili veseli, da so dosegli kopno zemljo. — Po ustavljenju v Honduras bo skupina obiskala Salvador.

No krovu Marylanda, 26. nov. — Dvanajst ur prepozno, radi nemirnega morja v zalivu Tehuantepec, je bojna ladja Maryland prijadrala v zaliv Fonseca, kjer bo novoizvoljeni predsednik Hoover završil prvega svojih dveh obiskov dobre volje v latinski Ameriki, najprej v Anapala, Honduras in nato v La Union, Salvador.

To pristanišče je najbolj sijajno in najboljše med San Francisco in Valparaisom.

Včeraj zvečer, ko je bojna ladja "Maryland" počivala ob ozkem vodu v zaliv, si je Hoover ogledal ugasli vulkan Cosagua, ki se dviga 3600 čevljev v visoko naravnost iz morja in ob kojega vnožju nameravajo zgraditi Zdr. države mornariško postojanko, če bo nicarški kanal sploh kdaj zgrajen.

Nadalje naprej, a za visokimi, koničnimi otoki, se nahaja zgodovinski Tiger Island, nadaljni ugasli ognjenik, ob kojega vnožju leži Anapala. Ta otok je bil odstopljen Združenim državam l. 1849, a pogodba ni bila nikdar predložena in otok je ostal hondurski.

Na levi strapi gora je Salvador. Nobeni kot centralne ali južne Amerike nima večje mednarodne zanimivosti kot ta kot. Odkar je istem privratar blokiral Kolumbovo pot v Indijo, je bila ambiciozno velike mornariške sile kontrolirati pot medoceanskega kanalskega prometa.

Pred več kot dvomi stoletji je ustvarila Anglija protektorat nad obaljo Nicaragua ter pozneje skušala polastiti se Tiger otoka.

Napoleon Tretji je šel tako daleč, da je dobil konecijo. Latinsko-ameriške republike, pod vodstvom Bolivara, so sklicale kongres glede tega predmeta pred več kot stotimi leti in vedno iz za svoje neodvisnosti so Zdr. države nasprotovale ne-ameriški kontroli, ker so spoznale bistveno važnost tega prehoda za narodno obrambo.

Konečno, leta 1916, je bila ratificirana pogodba z Nicaragvo, ki je dajala večno pravico Zdr. državam, da zgrade kanal ter stoletni lease za mornariško postojanko v Fonseca zalivu, pod pogojem, da bodo ostale pravice Salvadorja, Costarice in Hondurasa nedotaknjene.

NA KROVU "MARYLANDA", 26. novembra. — Ko se je "Maryland" bližala Hondurasu, obali, je motril novi predsednik Hoover poželjivo obal.

To je bil osmi dan potovanja in vsi člani skupine so bili veseli, da bodo lahko stopili na kopno.

Niti Hoover niti njegova žena nista nič trpela vsled viharja preko Teguantepec zaliva, dočim je zbolel njih sin Allan na morskimi boleznimi z drugimi člani Hooverjeve skupine.

40 narodov na letalskem kongresu. Od 54 narodov, ki so bili pozvani od ameriškega predsednika, naj pošljejo zastopnike na mednarodno aeronavtično konferenco, jih je 40 sprejelo povabilo. Kongres se bo vršil 12. decembra v Washingtonu. V New Yorku, kamor so dospeli danes prvi udeleženci, je bil hotel Roosevelt napravljen za glavni stan delegatov.

Prohibicija bo ostala.

MANAGUA, Nicaragua, 26. novembra. — Predsednik Diaz je objavil, da bo v Nicaragvi poskusno uvedena prohibicija za dobo treh mesecev, ker so se obnesle omejitve glede prodaje spirituzov tekom volitev. Vsled dekreta predsednika bo ostala kontrola distilerij in skladišč v rokah milice, ki se nahaja večinoma v ameriških rokah. Suhači bodo prodajali sedaj Nikarazanom svoje "žegane" lease za mornariško postojanko v Fonseca zalivu, pod pogojem, da bodo ostale pravice Salvadorja, Costarice in Hondurasa nedotaknjene.

LINDBERGH ZOPET LETA

Lindbergh je neopaženo odletel. — Zapustil je San Antonio, kamor je došel iz Mehike.

SAN ANTONIO, Texas, 26. novembra. — Polkovnik Charles A. Lindbergh je odletel s Kelly polja danes proti neznani cilju. Preživel je noč tukaj ter se prikazal na Kelly polju zgodaj, da izšpica svoj aeroplan. Sporočilo se je neoficijelno, da se nahaja na poti v Washington in da se bo najbrž spotoma ustavil v St. Louisu. Ko je transatlantski letalec včeraj pristal na polju, je bil narod vznemirjen radi njega eeli dan, po poročilih, da je neki aeroplan pristalno pristal južno od Brownville, Texas. Domnevalo se je, da je Lindbergh pilot, ker se je sporočilo, da leti preko te sekcije.

Iz Brownville je povedel major Law tri aeroplane, da poiščejo onega, ki je bil baže v zadregah.

Vse možnosti so bile spravljene na delo, da se izve, kje se nahaja Lindbergh. Na tisoče vprašanj je zasulo poročevalce obmeji, in celo državni department je hotel izvedeti, kje se nahaja Lindbergh.

Preiskava pa je razkrila, da je sicer Brownville dobil poročila, da bo došel Lindbergh tjakaj iz Tampice v soboto, da pa je šel letalec dejanski na neko renčo v bližini mehiškega glavnega mesta, da lovi tam race. Po lovu v nedeljo je poletel v San Antonio.

Pristne cubanske smodke bodo imele vladni pečat.

WASHINGTON, D. C., 26. nov. Zeleni pečat republike bo vžgan vsakemu zaboji smodke, ki bodo dejanski izgotovljene na otoku. Odredba bo služila v varstvo konsumentov, kot je zagotovilo cubansko poslanstvo.

Požar uničil godbeno akademijo.

HAVERHILL, Mass., 26. nov. Zgodovinska godbena akademija je bila uničena danes od požara, ki je pretil nekaj časa z uničenjem tega trgovskega mestnega dela. Škoda cenijo na \$100,000.

Prejšnji angleški vojak zgorel.

Jeremijah Daly, bivši vojak pri kraljevih strelih, je zgorel danes, ko je spal v svoji sobi v najvišjem nadstropju neke rooming hiše na šteti Avenue. V hiši je bil znan le kot mož, ki ni nikdar govoril o samem sebi.

Tajfun obiskal Filipine.

MANILA, Filipini, 26. nov. — Najbolj ostri tajfun, kar so jih doživeli Filipini v letih, je divjal danes po južnem Luzon otoku. Včasih je dosegel vihar naglico 70 milj na uro. Škoda se je cenila na milijone dolarjev. To je bil že drugi tajfun na Filipinih v zadnjem tednu.

Trideset odstotkov cocoonat pridelka je bilo baže uničenih. Tayabas provinca je trpela velike izgube, ko so bili pomoli podrti ter je bila druga lastnina uničena. Križarka "Mitwaukee" je odnesla pomožne dobave za prizadete okraje.

ANGLEŠKI KRALJ JURI JE JAKO RESNO BOLAN

Sedaj je pritisnila pljučnica in temperatura je zelo poskočila. — Resnica je bila prikrita v zdravniških buletinah na lastno prošnjo pacienta, da prepreči javno vznemirjenje.

LONDON, Anglija, 26. nov. — Vznemirjenje nad boleznijo kralja Jurija je naraslo.

Kralj je imel slab dan v nedeljo ter je bil skrajno nemiren tekom zadnje noči, — so objavili zdravniki v oficijelnih buletinah. Dočim niso njegovi zdravniki dali izraza skrbi, razven neugodnega tona zadnjih dveh buletin, je javnost vendar zapazila, da manjka pomirjevalnih poročil o ugodnem napredku od sobote naprej.

Mrzlica, ki je plegla v soboto, se je povišala v nedeljo in njegovi zdravniki so izjavili, da je treba pričakovati povišanja mrzlice v tem štadiju njegove bolezni.

Danes, ob enajstih zjutraj se je glasilo v buletini obeh kraljevih osebnih zdravnikov:

— Kralj je preživel nemirno noč. Variacije mrzlice in razširjenje pleurisy je treba pričakovati v tem štadiju bolezni.

Zadnji večerajšnji buletin pa se je glasil:

— Kralj je imel slab dan vsled povečanja mrzlice.

Potem ko so zapustili bolniško sobo in predno so izdali današnji buletin, so ostali zdravniki še nekaj časa v palači ter se posvetovali z člani družine. Glasi se, da so tudi govorili z domačim tajnikom, Sir William Johnson Hicksom predno so izdali buletin. Sir William je prišel v palačo tekom jutra.

Povečana vznemirljivost občinstva je bila razvidna iz večje ljudske množice, ki se je zbrala pred Buckingham palačo, kljub slabemu vremenu in vedno rastočemu obisku obiskovalcev. Malo pred drugo uro popoldne je bil pritrjen jutranji buletin na omrežje sprejemanja dvora, prvokrat odkar je postal kralj bolan. To akcijo se je vzdržalo, da se ustavi reko vprašanj, katera je množica namerjala na stražnike.

Malo po eni uri se je pripeljal vojvoda iz Yorka, drugi sin kralja, s svojo ženo iz njih Piccadilly stanovanja. Lunčala sta s kraljico in princesinjo Mary.

Nemirno noč kralja se je pripisoval povišanju temperature tekom nedelje.

Prince iz Walesa je bil obveščen, da ni nikake potrebe, da bi izpremenil svoje potne načrte.

Hoffmanov proces bo kmalu končan.

Harry L. Hoffman je dal danes izraza svojemu upanju, da bo za Zahvalni dan prost.

Obramba bo najbrž završila še danes svoj slučaj in zadeva bo nato izročena porotnikom. Hoffman je že tretjič procesiran radi smrti Mrs. Maude Bauer leta 1924. Preživel je skoro štiri leta v Sing Singu, kamor je bil poslan na ječo od desetih do dvajsetih let.

Tri žrtve slabe pijače.

BOSTON, Mass., 26. novembra. Tri člane posadke parnika "Lukenbach" so našli mrtve v njih kočah na krovu parnika ob njegovem pomolu v Commonwealth. Policija je prepričana, da so žrtve strupene pijače. Policijski zdravnik, ki je preiskal trupla žrtev, je rekel, da so bili mrtvi že celih 24 ur.

Mendez je gost Cube.

HAVANA, Cuba, 26. novembra. — Poročnik Benjamin Mendez, načelnik colombijskega zračnega zbora je bil danes odlikovan od predsednika Machado. Odkar sta dospela Mendez in njegov mehanik semkaj iz Jacksonville, sta bila oficijelna gosta mesta. Mendez bo v sredo odletel v Puerto Barrios.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din.	500 \$ 9.30	Lir	100 \$ 5.75
"	1,000 \$ 18.40	"	200 \$11.30
"	2,500 \$ 45.75	"	300 \$16.80
"	5,000 \$ 90.50	"	500 \$27.40
"	10,000 \$180.00	"	1000 \$54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim vezavam v starem kraju v stonu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se popreje z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH
"NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

PAR ŠTEVILK

Bureau of Mines poroča, da se je meseca oktobra v ameriških majnah smrtno ponesrečilo 182 majnarjev. — 38 jih odpade na Pennsylvanijo.

Za vsakih milijon ton izkopenega premoga so izgubili trije premogarji svoje življenje.

V prvih desetih mesecih tekočega leta se je smrtno ponesrečilo 1771 majnarjev. Lani je bila to številka za 300 nižje.

Kljub temu, da se neprestano govori o dobri volji in da se sklepajo pogodbe, kojih namen je preprečiti bodoče vojne, je bilo lani izdelanega v tej deželi za petdeset milijonov dolarjev orožja in municije.

To je celih 28 odstotkov več kot pa leta 1925.

V to ni všteto orožje in municija, ki je privatnikom naprodaj.

ZAHVALNI DAN

V četrtek bo Zahvalni dan.

Governerji vseh držav s predsednikom vred so pozvali narod, naj bo hvaležen za sprejete dobrote.

Razen teh pozivov so bili izdani tudi drugi pozivi. Tako je naprimer National Safety Council v Chicagu resno pozval prebivalstvo, naj na ta dan ne je preveč.

— Kdor se preveč naje, — je rečeno v buletinu, — je izpostavljen nevarnosti, da si nakopije kako hudo bolezen.

— V takem slučaju se najbolj pogosto pojavi okorelost žil, razne ledične bolezni in bolezni srea.

— Zatorej ne jejte preveč, pa naj bo jed na mizi še tako vabljiva.

— Zapomnite si, da bo po 365 dneh še en Zahvalni dan. Ali se vam ne zdi, da ga je vredno pričakati?

Zdaj pa pogledimo, koliko stane tak vabljiv in praznični obed.

Za osem funtov težkega purana je treba plačati \$4.50. Krompir 25 centov; zelena 25 centov; brusnice 30 centov; orehi 50 centov; buča za paj 35 centov; kava, juba itd. \$1.00.

Skupaj \$7.15.

Z oziroma na to, je svarilo omenjene čikaške družbe namenjeno le omejenemu delu ameriškega naroda.

V Ameriki je na milijone in milijone družin, ki si pri najboljši volji ne morejo privoščiti obeda za \$7.15.

PO FAŠISTOVSKI METODI

Starokrajsko časopisje poroča o velikem škandalu, ki se je pripetil na Reki.

V nekem hotelu so se zbirali ugledni Rečani — sami fašisti, seveda — ter uganjali z mladimi deklicami orgije.

Da sta pri tem tudi kokain in alkohol igrala veliko vlogo je samoposebi umevno.

Reški prefekt je bil ves iz sebe, ko je izvedel, da slove tozadevne govorice na resnici.

Ni pa odredil preiskave, ki naj bi spravila pod ključ odlične fašistične moške, ampak odredil je, da morajo policisti takoj prijeti vsakega, ki bi o tem škandalu govoril.

In res je bilo radi tega že več oseh zaprtih.

Dopisi.

Springfield, Ill.

Prikoženo vam pošiljam šest dolarjev za obnovitev naročnine. Na vaš list sem naročen že sedemindvajset let, torej odkar sem tukaj v Ameriki. Rojakom Glas Naroda najtopleje priporočam. Ta list vsebuje vsakovrstne zanimivosti ter skrbi za zabavo svojih čitateljev. Škoda, da se mladina tako malo zanima za slovensko časopisje in slovenski jezik. Vsa čast pa tistim starišem, ki uče svoje otroke slovenščine. Vsak jezik, ki ga zna človek, je velike važnosti. Nam se v mladosti še sanjalo ni, da bomo morali iti v tujino kruba iskat ter da bomo prisiljeni učiti se tujega jezika.

Drugi posebnih novic nimam za poročati.

Premogorovi obratujejo bolj počasi kot menda povsod. Kar nas je Slovencev, živimo v lepi slogi.

Pozdrav vsem naročnikom, Glasu Naroda pa želim obilo uspeha.

Urban Istanič.

Franz Ont., Canada.

Ker mi je potekla naročnina za vaš cenjeni list, jo moram obnoviti. "Glas Naroda" mi zelo ugaja, posebno v teh dolgih zimskih večerih. Najbolj mi seveda ugajajo zgodbe Petra Zgaga.

Tukaj sva samo dva Slovence. Delava v gozdu ter zasluživa dnevno tri do štiri dolarje. Ni doti, toda boljše je kot nič.

Pozdrav vsem Slovencev širom Amerike in Kanade!

John Klepec.

John Tekavec.

EKSPEDICIJA V DEŽELO

SMRTI

Če primerjamo južni tečaj s severnim tečajem in s pokrajnam, ki so mu blizu, spoznamo kmalu, da je južni tečaj praveata dežela smrti. Edina žival, ki jo nahajamo v teh krajih na kopnem, je pajek. Ptice žive samo ob nabrežju in še to v pitnem številu. Edino morská fauna je bujnija. Obiluje na letih in tuljnjah. Na suhem ni razen pajka, bacilov in bakterij, nobene žive stvari. V te kraje se je napotil Amerikane Byrd s svojim moštvo.

Antarktični kontinent, kakor se imenuje južni tečaj med strokovnjaki, je mnogo večji kakor področje Združenih držav in obsega štiri in pol milijone štirajskih milj dolge se neraziskanega ozemlja na tem prostoru bi lahko stale Francija, Anglija, Nemčija, Kanada in Španija.

Na južnem tečaju je tudi nekaj eruptivnih vulkanov. Natančneje poznamo dva: v deželi Viktorije sta Erebus in Terror.

Geologi so naziranjá, da vlada na južnem tečaju dandanes klima, ki je bila v ledeni dobi doma v deželah Severne Amerike. Obstojajo pa tudi hipoteze, da je bilo v teh krajih časih subtropsko podnebje.

Na južnem tečaju so tudi zelo visoki vršaci. Nekateri dosežejo višina 17 tisoč čevljev, srednja višina antarktičnega ozemlja pa znaša okroglo 6000 čevljev. To je hkrati največja povprečna višina na svetu.

Mraz je sveda v teh krajih velik, še mnogo silovitejši pa so orkani, ki prinesejo sigurno smrt vsakemu neprevidnemu raziskovalcu.

SPREMEMBA TELEFONSKE ŠTEVILKE

Narnajamo, da nam je spremenila telefonaka uprava dosedanje tel št. Cortlandt 4687, v

BARCLAY 0380.

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
New York, N. Y.

AVTOMOBILSKA DIRKA

SREDI SAHARE

Odlični angleški avtomobilist kapitan Malcolm Campbell hoče doseči svetovni rekord z avtomobilom v Sahari. Te dni je startal v Angliji s plotom na Harildandem letalu "Moth" in hoče pristati nekeje v Sahari. Če se mu polet posreči, se odpelje koncem decembra z avtomobilom v Saharo, da doseže nov svetovni rekord. Upa namreč, da bo vozil s hitrostjo 300 km na uro. Kraj starta in pot skozi Saharo je našel za Campbella irski raziskovalec L. Scott.

Campbell upa najti v puščavi raven, peščen teren, po katerem bi mogel voziti s polno paro. Če o na obali v Daytonu ni mogel najti za dirko primernege terena. Najmanjši veter napravi počene hribčke, ki lahko pomenijo za drveči avtomobil katastrofo.

Sredi Sahare pa upa Campbell najti gladko in trdo pot. Raziskovalec Scott pozna take kraje v Sahari, kjer je treba na razdalji 10 milj odstraniti samo kaj kamenčkov, pa dobimo za avtomobilsko dirko zelo pripraven teren. Če doseže Campbell z letalom Saharo, ostane tam nekaj dni, da pregleda teren, potem pa takoj pripravi "Modro ptico", kakor je nazval svoj avtomobil in jo pošlje z mehaniki v Afriko.

Sportna komisija bo sestavljena iz članov francoskih avtomobilskih klubov. Komisija se odpelje s tovornimi avtomobili v Saharo. Njena naloga bo v prvi vrsti skrbeti za vodo in bencin.

Tudi Scott je prepričan, da bo avtomobilska cesta v Sahari izdelana. Oficijski Campbellov rekord znaša 206,95 milj na uro. Letos je ta rekord pobil American Kech in zato se je Campbell odločil postaviti nov rekord.

DVOJNO ŽIVLJENJE

Pariz je mesto senzacij in menda nikjer na svetu porote ne obravnavajo tako zanimivih afer kakor v francoski prestolici. Tudi te dni je sedel pred pariškimi porotniki mož, ki je gotovo unikum med zločinci.

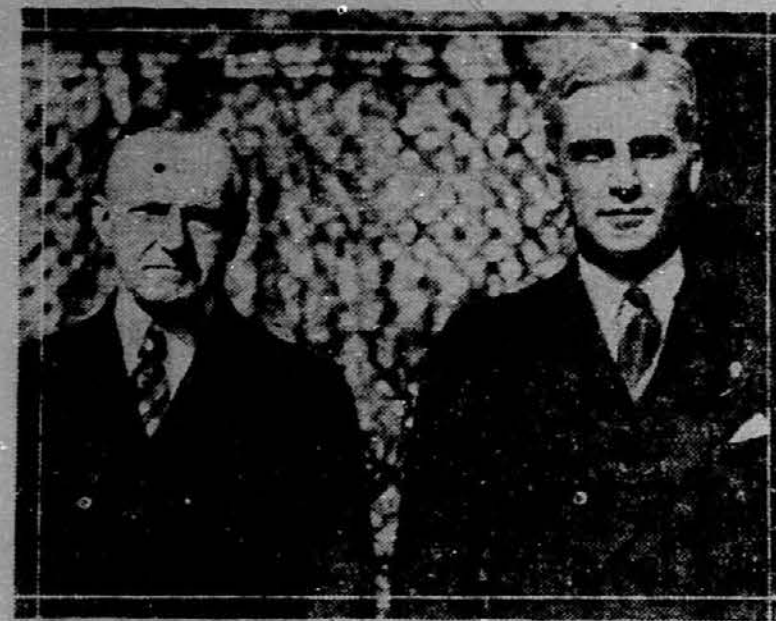
Mil je to Italijan Joseph Dalimonty, mož nizke postave, inteligentnega obraza in čedne, elegantne zunanosti. Mož je bil tipična dvoživka. Po poklicu komorni sluga, je bil v resnici člen najzgodnejših vlomilcev, ki je 5 let delal policiji hude preglavice. Ni bil pa pohlep za denarjem, ki ga je pognal v vrtnice zločinskega življenja, marveč želja po študiju.

Dalimonty se je navduševal za filozofijo in njej na ljubo je kradel, kjer se je le dalo. Prebiral je namreč dan in noč slavna filozofska dela in nabavil si je izredno bogato knjižnico. Kupoval je nemške, italijanske in francoske knjige in naravno, da je potreboval mnogo denarja, ki si ga je znal preskrbeti brez dela. Mož se je rad ponujal za komornega slugo tečinoma damam iz polsveta. Bil je vedno izredno pridren, pozoren, poleg tega pa nenavadno inteligenten. Zato so mu vsi zupali.

To zaupanje se je seveda demondkam vedno maščevalo, zakaj pripetilo se je, da je Italijan nekega lepega dne dal službi slovo, a z njim vred je navadno izginil ves nakit in vse dragocenosti njegove gospodinje. Samo od leta 1924 dalje je petkrat menjal svojo službo, seveda vsakokrat pod drugim imenom. Nazadnje je služil pri sloviti kurtizani Fagartovi. Tudi ta je postala žrtev njegove manije. Nekega dne je izginil brez sledu in odnesel za milijon frankov dragocenosti. Toda kmalu ga je policija prišla in izročila sodišču.

V NAJEM SE ODDA
DOBRO UREJENO BRIJAČNICO
na prometu delu mesta. Kdor se zadržuje, naj vpraša za ceno pri:
Tony Barch, 267 N. 16th Street,
Portland, Ore.

PREDSEDNIK COOLIDGE

in novi načelnik Ameriške Legije Paul W. McNutt.

Samojlovič o Malmgreenu.

Prof. Behannek je nastopil veliko roko, Mariano pa je prijel za liko predavateljsko turanje, v kateri opisuje svoje sedemdesetletno obraz je bil otroško naiven in je bivanje v ledeni puščavi. Sedaj pripovedoval, kako je srečen, ker ga vračamo k življenju.

Odvodil sem Zappija v kajuro in sem ga posadil na stol. Razburjeno je jel pripovedovati, da sta videla pet letal in da ju je opazil šele šesti aeronavi, da sta izginila zadnja nado za rešitev.

"Kje je tretji, Malmgreen?" sem vprašal.

"Malmgreen je umrl pred enim mesecem", je odvrnil Mariano. "C'est un homme". To je bil mož! Izčrpan ni mogel nadaljevati potovanja in naju je posilil naj ga ostavi v snegu ter naj greva naprej. Čez 24 ur sva ga še videla ležati na ledu. Hotela sva se mu približati, a on nama je namignil, naj ga pustiva in greva dalje. Nadaljevala sva pot proti Bročekovim otokom.

"Krasin" je potem cdirnil proti točki, ki je je označila "Citta di Milano" kot taborišče Nobi-lovih ponesrečencev.

Na srednje veliki ledeni plošči — pripoveduje aenjak — je bilo videti razstrte labe, poleg njih pa napis, sestavljen iz čunj: "We need food. Zappi, Mariano".

"Krasin" se je ustavil. Izstopili so mornarji z vrvmi, deskami in nosili. Prvi se je približal asistent Ivanov Zappi. Sprejel ga je z viharim objemom in je besedoval v kuhki rusčini: "Ruski, harašo, Ruski, harašo!" Mariano je ležal na ledu. Smehljaj se je blazeno in razklepal roke. Ko se mu je Ivanov približal, se je oklenil njegove noge in je začel naglo govoriti. V francosčini se je zahvaljeval za rešitev in je dal, kakoz na nista, razumeti, da je lačen Tadi Zappi je ponavljal venomer: "Jest, jest!"

Mornarji so vprašali: "Kje je Malmgreen?"

"Malmgreena ni, on je mrtev". so dobili odgovor.

"Kje je umrl?" so vpraševali dalje.

Zappi je iztegnil roko proti severozapadu.

Ivanov poroča, da se je začudil obliki ležečega Mariana, ki je napol ležal, napol klečal v snegu. Kolena so bila do kosti gola. Ohl-te je imel samo nogavice. Pod njim je bila razprostrta volnena odeja, ki je bila skoz in skoz premočena. Tudi roke so bile brez rokavic, skočene in mršave, koža na njih pa razpokana. V izčrpanem, bolno rdečkastem obrazu, poraščenem z rdečkasto brado, so se vročično svetile teme oči.

Vesolje teh ljudi si je komaj naproti. Zappi mi je še lahko stis-

Plemič osrečil služkinjo.

Te dni se je vršila v Monakovem čudna poroka: 32-letni vojvoda Lenchtenberški je stopil pred oltar s služkinjo neke frizerke, Elo Muellerjeve. — Mladi par se počuti baje izvrstno. Zenin je bil prej ritmojster v gardnem polku ruskega carja. Njegov oče je tista osebnost, ki se je čisto imenovala v zvezi z rešitvijo dozlevne carske hčere princeze Anastazije, vulgo ge. Čajkovske. Zadnja leta je vojvoda šundral v Nemčiji. Udeleževal se je tudi kot muzikant in dirigent. Bivša Muellerjeva torej lahko upravičeno pričakuje, da ji bo še kakšno zago-del.

NAZNANILO.

Rojakom v Milwaukee, Wis., naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. JOE ZELENČ.

ter ga rojakom toplo priporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Uprava lista.

Peter Zgaga

Statistiki so dognali, da je zahtevalo žganje več žrtv kot pa svetovna vojna.

Amerika je vstopila v svetovno vojno, da izvojuje boj za demokracijo.

To je bil vsekakor plemenit poskus.

Sedaj je treba le še dognati, kateri poskus je bil bolj plemenit: svetovna vojna ali prohibicija?

Perzijski šah Amanulah ali Amanaláh — sam ne vem, kako je njegovo cenjeno ime, je prepovedal perzijskim ženskam nositi pajčolan na obrazu.

Ženske so se takoj pokorile zapovedi.

S tem je ustvaril začetek. Če mi da Bog življenje in zdravje, bo videl še vrage in pol.

V Rochester, N. Y., ima neki farmer mačko posebne sorte. Nekeje je slučajno pokusila amnataja, zdaj pa ne more biti brez njega. Vsak dan ga mora imeti svoj porejoneček, pa lovi mšič kot divja.

Farmer ga ji iz srea privoščil, kajti dobra mišolovka je nekaj blagoslovov za farmersko hišo.

Poleg tega se pa tudi nudi nč-njakom in statistikom prilika študirati in doganjati, koliko časa bo trajalo pod vplivom alkohola devet mačkinih življenj.

Otroci so težavna reč, posebno če pride do ločitve zakonca.

Moderna zakonec sta sklenila, da se ločita. Imela sta dva lepa otročka. Glede vseh stvari sta se sporazumela: glede denarja, posestva in druge lastnine. Le glede otrok se nista mogla sporazumeti. Kateri naj obdrži otroke — on ali ona?

To je bilo težavno vprašanje, kajti niti on niti ona jih nista hotela obdržati.

Ko so peljali hudomušnega moralca na morišče, se je na stopnicah izpodtaknil.

Zlomka vendar, — to je pa slabo znamenje, — je rekel. — Če bi bil le količak praznovoren, bi se obrnil ter bi ne napravil niti koraka več naprej.

Neki aenjak je dognal, da ima solnce vpliv na politiko.

Včas ga ima tudi luna.

Kronanje japonskega cesarja je veljalo dvajset milijonov dolarjev.

Japonci so v gotovih ozirih še jako nekulturni. Za kronanje vzejo vstran dvajset milijonov.

Izvolitev novega ameriškega predsednika je naprimer požrla samo osem milijonov dolarjev.

Presneto trden je moriš biči, da je javineš, ko tizobozdravniki vrta po ustih. Zebobozdravniška veda je sicer tako napredovala, da so bolečine skoro popolnoma izginile, toda tisto vrtnje po čokanib je skrajno neprijetno.

In tako se je zgodilo, da je hotel k zobozdravniku rojak, ki je bil trden in junaški v pravem pomenu besede.

Pet zob mu je navrtal in plom-biral, pa niti z očesom ni trenil.

In tako sta dospela do zadnje-ga ščacijona, ko zadnjega nag-nitnega kočnika.

— Ta je pa hud, ta je pa hud — je priznal sam dentist. — Ali kaj boli?

— Ne, — je odvrnil rojak junaško. — Le vrtnajte!

In dentist je vrtil in vrtil. Sled-nji je potegnil sveder ven in si ga ogledal pri dnevnih luči.

— Ta kočnik je bil pa že enkrat plom-biran, — je rekel rojaku.

— Ne, še nikdar ni bil, — je odvrnil rojak.

— Kako da ne? Saj se vendar pozna zlato na svedru.

— Tisto ni zlato, gospod zdrav-nik. Tisto je čisto navaden pozla-čen pleh.

— S pozlačenim plehom se ne plombira zob, moj dragi.

— Saj vem, da ne, — je odvr-nil junaški rojak, — toda vi ste najbrž privrtali do knofa na mo-jem vratu.

POVIŠANE OBRESTI ZA VLOGE

Sklenili smo zvišati dosedanje obrestno mero za vloge na SPECIAL INTEREST ACCOUNT od 4% na

4 1/2%

ter bomo pričeli s tem obrestovanjem

1. JANUARJA 1929.

Z ozirom na to priporočamo rojakom, da zvišajo do tedaj svoje vloge.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

ŽENSKI DVOBOJ

Pod ženskim dvobojem si mislijo mnogi dve razkačeni matroni, eno s lonceom in burkljama, drugo pa s polenom ali metlo. Nasprotnici se spopadeta in če odpove orožje, si skočita v lase in se začne neusmiljeno obdelavati s pestmi. Toda tako naziranje o ženskem dvoboju je napačno. Zgodovina pozna tudi prave ženske dvoboje, med katerimi so mnogi celo slavni, Jacobo Gelli omenja v svoji knjigi o slavni dvobojuh tudi ženske dvoboje na sablje, na rapir ali celo na pištole.

Gelli pravi, da je čudno, da so se ženske vedno dvobojevale za moške. In res, 90 odstotkov ženskih dvobojev gre na račun ljubosumnosti. Leta 1890 je ubila Mary Preaster v dvoboju Litzio Harb, Izabela Hernandez je pa ubila v Mehiki Roso Gusman. Leta 1907, sta se spopadli v Lvovu dve branjenci. V gozdu sta se streljali zavoljo lepih oči hejtmana Hansa, ki se je zaročil z obema tako, da ena ni vedela za drugo. Dvoboj je pa k sreči končal brez krvi. Še bolj tragično je, če moški, zavoljo katerega se ženske spopadejo, strahopetno pobegne. Tudi taki primeri so se dogajali. Leta 1895 je bila v Mehiki v dvoboju ubita Marta Duran, njena nasprotnica Jana Lun pa ni prišla na svoj račun. Don Rafael Riquelma je namreč izginil, čim je zvedel, kaj se je zgodilo. Leta 1868. sta se streljali na francoski rivijeri dve zaljubljeni goski zavoljo moškega, ki se je potem poročil s tretjo.

Toda ženski dvoboji niso moderni izum. Že v 17. stoletju sta se spopadli dve mladenki zavoljo lepega patra. Nekega jutra je v zela zapostavljena patrova ljubica dve sablji ni hajdi k srečnejši rivalinji, da jo pozove na dvoboj. Patrova ljubica je še spala in pater je bil v njeni sobi. Planil je med obe ženski, ki sta ga pa tako obdelali, da je močno krvavel. Krvi sta se tako ustrašili, da sta spravili na noge ves okraj. Bolj tragično je bil leta 1870. dvoboj blizu španske Valencije. Dve sestrični sta se spopadli na pištole. Štirikrat sta streljali na 20 korakov, štirikrat na 15, zadnji štirje strelji so pa padli na 10 korakov. Zadnji strel je zadel Juanito Gonzales naravnost v pluća. Njena nasprotnica se je tako ustrašila, da je omedlela. Omedlele so tudi vse štiri priče. Prihiteli so kmetje, ki so ranjeno odnesli, toda spotoma je umrla. Njena nasprotnica in priče so se pa razbežale na vse strani.

SMRT SLOVITEGA PEVCA

Iz Rima poročajo, da je v Reti umrl slovit italijanski baritonist Mattia Battistini.

Battisti je bil menda poleg Carusa najboljši italijanski pevec in eden najslavnejših baritonistov na svetu. Rojen je bil leta 1857 v Rimu. Ze s svojim prvim nastopom v Teatro Argentino v Rimu, kjer je nastopil kot 20letni mladenič, je dosegel presenetljiv uspeh. To je bil začetek njegove kariere. Pel je z velikim uspehom po vsem svetu, njegov nastop je vedno pomenil senzacijo. Njegova tehnika je bila brezmejna, toplina njegovega glasu nedosegljiva. Bil je mojster belcanta in dominiral je v klasični operi. Njegov repertoar je bil izredno bogat, igral in pel je tragične in komične lirične in patetične vloge. Nastopal je v Rigolettu, Traviatu, Trubadurju, Seviljskem brčevu, Aidi, Lohengrinu, Tannhauserju, Figarovih svatbi, Carmen, Tosci itd.

Bil je tudi pravecni orjak na odru, in če je pel, se je zdelo, da je nastopil junak iz kake stare balade. Njegova igra je bila vedno naravna in nepresiljena.

Vojvodinja Aosta - frančiškanka.

Vojvodinja Aosta je v Neopolju vstopila v III. razred sv. Frančiška pri misijonarkah Marijinah.

Mi se čudimo...

Piše X. X.

Čudimo se, ker se naši bratje Hrvati tako opajajo nad tragično smrtjo Stjepana Radića.

Pojdi na hrvatsko "sjednico" ali "skupštino" pa boš videl, kaj se pravi opajati se nad tragedijo življenja in smrti.

Polovica zborovalcev se oglašajo govore, druga polovica pa sedi mrkih pogledov; samo oči govore in te oči odsejajo razbeljeno ogle in kristalni led.

Strasni so govorniki v svojih tiradah, toda se strašnejši so oni mrki poslušalci, v čigar očeh plapolajo ogenj in zmruže led.

Kje si o tragik, ki bi mogel vzbuditi v svojih častilcih take misli, take občutke, take strasti, kakoršne vzbuja Radić v svoji smrti med svojimi pristajali?

Da, čudovito je vse to!

Ako hočemo razlušiti vprašanje, zakaj tako, zakaj vse to, moramo seveda iskati povoda.

V ta namen se moramo vprašati, ali so Hrvati tako razburjeni vsled Radićeve smrti, ker so z Radićem toliko izgubili, ali zato, ker hočejo Radićevo smrt izrabiti v svoje politične namene?

Da bi se narod namreč tako razburjal samo vsled same izgube priljubljenega političnega vodje, se nam zdi malo vrjetno.

Hrvati so izgubili z Radićem vodjo Seljačke Stranke. V to stranjo spada velikanska večina vsega hrvatskega naroda, to se pravi vsi politično prebujeni hrvatski kmetje.

Hrvatska inteligenca ni z Radićem izgubila ničesar, ker jo je že sam Radić imenoval "pokvarena gospoda", kateri ni bilo mesta v njegovi stranki.

Kaj so toraj z Radićem izgubili hrvatski seljaki?

Radić je bil njih glava v polnem pomenu besede, ker Radić je zanje in namesto njih mislil; Radić je bil edina glava, ker Radić ni pustil, da bi poleg njega kdo drugi vodil in upravljali Seljačko Stranko; v Radića so imele kmetje popolno zaupanje v vsakem pogledu; Radića in njegovega vodstva so se seljaki tako privadili, kakor da bi mogel za vedno ostati med njimi; z eno besedo, Radić je pomenjal za seljaka življenje in nado, njegova smrt pa seveda pomenja izgubo nade in strah politične smrti.

Seljak instinktivno misli, da bo padel na stališče svoje prejšnje politične brezpravnosti z izgubo svoje politične organizacije, katero je takorekoč Radić sam v svoji osebi predstavljal.

Zato se Seljačka Stranka sedaj shaja po sliki pokojnega Radića, češ, on je mrtev, toda tudi v smrti ostaja naš vodja.

Drugo vprašanje je, ali hoče hrvatski seljak Radićevo smrt izrabiti za svoj politični trunf?

Mirne vesti lahko rečemo, da ne. Seljak je namreč politično premalo razvit in vzgojno preomejen za take račune.

Hrvatski seljaki so se počutili za Radićevega življenja, kakor Izraelci pod Mojzesovim vodstvom: Mojzes naj misli, kako nas bo pripeljal iz puščave on naj misli, kako bomo do vode prišli.

Zgodilo se je, da je tudi Mojzes obupal, češ, kdo bi mogel temu narodu iz skale priklicati vodo?

Tako se sedaj vprašuje seljak: kdo nam bo sedaj mogel vresničiti one nade, katere nam je Radić predložil? Radić je samo eden in on je mrtev!

Tako toraj hrvatski seljak v resnici čuti svojo osamelost, svojo onemoglost, svojo zapuščenost. Seljak čuti tragedijo Radićeve smrti sam na sebi.

Zato torej to razburjenje, ti pogledi, ta tragika, to opajanje v tragediji Radićeve smrti.

Ubogi narod, še enkrat prevarani narod!

Prej so te varali tvoji živi vodje, brezvestni vodje, sedaj te je prevarala, ogoljufala smrt tvoja.

jega zvestega vodje, vodje, ki je bil tebi vse.

Oj narode, mogoče bi bil mogel Radić zate napraviti kaj več, mogoče ne, toda on je bil tebi vse.

V tem razumemo tvojo tragiko v zvezi z žaloigro njegove smrti.

Oj narod, narod v tla teptan, že si mislil na svoje vstajenje, pa se je pred teboj odprla prepast smrti!

Hrvatski narod, mi smo s teboj v tvoji tugi. Vstani, ker moč, katero je imel Radić, ni Radićevo moč, ampak tvoja lastna moč! Ti, narod, si poveljal Radića s svojo močjo, brez tvoje moči bi bil ostal Radić prilikavec, eden iz mase naroda.

Moč, katero si dobrovoljno podelil Radiću, se vrača k tebi, ker brez tebe bi je nikdar ni bilo. Ona počiva v tvojem številu, v tvoji duši, v tvojem razumu. Z Radićem je padel samo eden iz tvoje sredine, ti, narod, pa si ostal net.

Okrnjen na svoji sili. Naj živi hrvatski seljak!

Mi se pa vseeno čudimo in čudimo se temu, ali bo hrvatska inteligenca spoznala pomen teh dni po Radićevi smrti.

Radić je zagovarjal nedotakljivost jugoslovanske državne meje; od vseh faz svojega delovanja je bil v tej največji: hotel je združiti ves kmečki narod Jugoslavije, da bi tako jugoslovanska demokracija prišla do svoje prave veljave.

Ali se bodo Radićeve nasledniki držali tega pravca, te smeri?

Ali se bo hotela sedaj inteligenca nad narodom maščevati?

Ali se bo narod sam sedaj držal Radićevega programa, edinstva Jugoslavije, čeprav zahteva hrvatsko autonomijo? Itd.

Vprašanja se nam vsiljujejo, na katere more samo bodočnost odgovoriti. Vemo pa eno misel hrvatskega seljaka in na tej misli hrvatski seljak visi, drži se misli, kakor se drži misli svojega čedjenja in ta misel je, da ne sme priti mikdar do nobene razdelitve med srbskim in hrvatskim seljakom; naj pride, kar hoče, hrvatski in srbski seljak ostaneta eno.

No, v tem je garancija obstoja naše narodne države.

Stjepan Radić je naučil hrvatskega seljaka te doktrine in, kakor se bo hrvatski kmet Stjepana Radića vedno spominjal, tako se bo tudi vedno držal te doktrine, doktrine edinstva med hrvatskim, srbskim in slovenskim kmetom — Slovenski Janez, hrvatski Janko in srbski Jovan se drže za roke in to pomeni, da je tri četrtine vsega naroda v Jugoslaviji ene misli — ostati hočejo skupaj, braniti se hočejo skupaj in delati hočejo skupaj.

Čejo skupaj in delati hočejo skupaj. Ker predstavljajo ti trije večini naroda, bodo ti trije tudi prav gotovo za večino delali. Kjer je pa večina dobro, tam bo imela tudi manjšina svoje ognjišče in svoj kruh.

Mi, ki smo v Ameriki, bi mogli Radića kritizirati, kakor ga mnogi v stari domovini kritizirajo, pa ga ne maramo kritizirati, ker njegova dobra dela so mnogo večjega pomena, kot pa njegove slabe lastnosti.

Ali se še čudimo? Da, toda pri vsem tem imamo neomajno vero o boljšo bodočnost.

IZ BUENOS AIRES PROTI NEW YORKU

Piše MIRKO VEHOVEC.

Liberia, Costa Rica.

Nahajam se blizu meje rep. Nicarave, toda sedaj sam. Mojega tovariša sem moral oddati v bolnico v San Jose in sicer v zelo slabem stanju. Zdravnik zelo dvomi nad njim, v slučaju pa, da bo šlo na bolje, bo moral najmanj 3 tedne ostati v bolnici.

Bolezen se imenuje paludizem, katere je zelo raširjeno, posebno po teh krajih, kjer sem potoval zadnje dni.

V slučaju da ozdravi, se pripele za mano v Guatamalo. Dobim pa sporočilo tudi od boln. kurata, ki je Nemeš v Nicaragro, o njegovem stanju.

Pripomniti moram, da je g. zdravnik šef bolnice, obljubil največjo pozornost, ter ga tudi v moji navzočnosti izročil bol. sestram s posebnim priporočilom.

Težko mi je bilo posloviti se od adnjega tovariša, pa zdravnik je sam omenil, da če ozdravi, ne bo prenesel teh napornih potov. Samo močvirje in dež, to bi ga gotovo pokopalo.

Jaz sem dospel tu iz Beyerdero po 1 dan in celo noč trajajočem potovanju po samem močvirju in montanji.

Štrajk pomorščakov v Marseille-u.

V marseilleskem pristanišču so pomorščaki proglasili štrajk in o nemogočili pomorski promet. Vojna mornarica je priskočila na pomoč, da se vzdržuje vsaj promet s Korziko, Tunisom in Alžirrom. Ostali parniki ne morejo odpluti.

Roparski napad ob belem dnevu.

Na najobjudenejši cesti v Turinu sta dva roparja ob belem dnevu napadla zlatarsko trgovino in pobila lastnika na tla. Vendar so mimoidoči slišali krik in udri v trgovino, zgrabili roparja — dva brezposelna delavca — in ju izročili policiji.

Časopisni boj v Franciji.

V Franciji se bje gigantski boj. Na eni strani stoji sloviti francoski kralj parfumov, na drugi pa vse pariško časopisje odnosno največji francoski časopisni koncerni. Coty je namreč lani ustanovil v Parizu lasni časopisni koncern in začel izdajati lastne liste. Ker je prodajal posamezne številke po deset centimov, torej znatno ceneje nego vsi ostali časopisni podjetniki, je začelo seveda številu njegovih naročnikov na skodo ostalim listom hitro naraščati in konkurencja je postajala vedno hujša.

Coty je najprej začel izdajati list "Ami de Peuple," čigar naklada je kmalu dosegla 750.000. To je bil jutranjik, a kot večerni ka sta mu dodajala služila ekstremno nacijsionalni "Gaulois" in konservativni "Figaro". Toda Coty se tudi s tem ni zadovoljil. Te dni je začel izhajati tudi njegov lastni večernik "L'ami du peuple soir." Tudi ta list prodaja po 10 centimov, dočim stane številka vsakega drugega lista najmanj 15 do 25 centimov.

Naravno, da so vsi francoski časopisni koncerni energično nastopili proti Cotyju. Sprva se zanj niso dosti zmenili, misleč, da jim ne bo mogel do živga. Toda zmogli so se. Coty je pridobil vedno več naročnikov. Pospeševal je zlasti male oglase in znal je z različnimi mahinacijami in triki javnost zainteresirati zase in za svoje liste.

Število njegovih naročnikov je naraščalo od dne do dne in sedaj izhajajo Cotyjevi listi že v milijonski nakladi. To dela konkurenci nemale skrbi in konareji velikih pariških listov — "Matin," "Journal," "Petit Journal," "Petit Parisien" in "Echo de Paris" — so pričeli ostro konkurenčno borbo proti Cotyju.

Spoznali so, da je moč nevaren. Dosegli so, da so kolporterji odklonili prodajo Cotyjevih listov, kar je storila tudi časopisna prodajna centrala "Hachette."

Toda Cotyja niso ugnali. Moč je ustanovil lastno prodajno centralo in dasi je v podjetje investirjal skoraj 50 milijonov frankov, je na vsej črti zmagal. Njegov list "Ami de peuple" se z neverjetno naglieo širi med ljudstvom in število naročnikov rapidno narašča. In zato je Coty sklenil, izdajati tudi svoj večernik. List bi moral iziti že 1. oktobra, toda nasprotniki so mu jo pošteno zagodli in mu začasno prekrizali račune.

Coty je imenoval za vrhovnega šefa svojih listov slovitega francoskega urednika Emila Bureja, enega najsrečnejših francoskih novinarjev, ki je pred leti izdajal "Eclair". Nasprotniki so pa v

zadnjem trenutku zvedeli za ta načrt. Podkupili so Bureja in mu ponudili sijajno mesto v redakciji največjega pariškega dnevnika "Petit Parisien", čigar dnevna naklada znaša 16 milijonov. Sklenjeno je bilo, da se obe podjetji fuzionirata in v tem primeru bi imel Coty v rokah največji časopisni koncern na svetu. Morda bi res prišlo do realizacije tega načrta, da ni Coty, ki je skrajno nezaupljiv, v zadnjem hipu vsega pokvaril.

Zato je borba med obema močnemizma in ostalimi listi ponovno vzplamtela. Dupuy skuša sedaj prehiteti Cotyja in kupil je večernik "La presse", ki ga hoče napraviti za vodilno večerno glasilo. List bo seve izhajal v milijonski nakladi in se bo prodajal po 15 centimov izvod. Toda tudi Coty ne bo popustil. Moč ima denar in to je glavno. Te dni je prodal svoje ameriške tvornice za 1 milijardo in 200 milijonov frankov, kljub temu pa še nadalje ostane generalni direktor ameriških tvornic s plačo 20 milijonov na leto. Zdi se, da bo Coty svoj kapital investirjal za borbo proti pariškemu časopisju in njegovim koncernom.

Ves francoski tisk se ga boji kakor vrag kriza. Morda bi mu nihče ne mogel do živga, da mu ni te dni nacijsionalistična "Liberte" poštno zagodla. Kakor znano, je lani v februarju francoski frank preživljal težko krizo. Padal je od dne do dne in bati se je bilo katastrofe. V teh težkih in kriličnih časih je vznikla kot rešilna bilka misel avtonomne amortizacijske blagajne, čije dohodki naj bi se stekali iz preostalih prihodkov. Naravno, da je bil vedno patriotski Coty za to misel zelo navdušen in bil je prvi, ki je podpisal 100 milijonov frankov. To je objavil tudi "Figaro", ki ga je milijonar kupil baš tiste dni, navedel pa je, da Coty vplačeval znesek v mesečnih obrokih po 10 milijonov frankov.

Toda ko je Poincare čez nekaj mesecev to blagajno res ustanovil, Cotyja ni bilo blizu. Čim so ga pozvali, naj vendar stori svojo dolžnost, ki si jo je prostovoljno naprtil, je izjavil, da ustanovitev ne odgovarja njegovim idejam in željam in da zato svojo ponudbo preklicuje.

Toda naletel je slabo. Coty je tako rekoč Franciji teh 100 milijonov frankov poklonil in zato je na podlagi francoskega zakona zadeva tožljiva. Kot stranka lahko nastopi vsak francoski državljan in vsak lastnik državnih zadolžnic. "Liberte" je torej prevzela inicijativo. Njen direktor je tožil Cotyja na vplačilo od dneva objave zapadlih treh obrokov v znesku 30 milijonov frankov, obenem je pa sodišču predlagal, naj za ostalih 70 milijonov frankov izstavi prisilno hipoteko na celokupno premoženje in nepremično Cotyjevo imetje.

Razumljivo je, da vlada v francoski javnosti veliko zanimanja za izid te razprave, a še bolj, kako bo končala borba med Cotyjem in časopisnim trustom.

Jezero prestopa bregove.

Nedavno je "potujoča gora" v Švici v okolici Basla zajezila potok, vsled česar je nastalo celo jezero. Zadrje deževje je dovedlo v jezero tiliko novih voda, da je prestopilo bregov in se v obliki blatne brozge zlija v dolino. Vas Arbedo so v naglici izpraznili.

Avtomobilske nesreče.

V genovski okolici je tresčil neki avto s 6 osebami 50 metrov globoko. Dve osebi sta bili takoj mrtvi, štiri težko ranjene.

V Ortoni pri Rimu sta na mestu trčila skupaj tramvaj in avtomobil. Avtomobil je podrl mostno ograjo in padel 10 metrov globoko v reko Sandro. 3 osebe so potegnili iz vode mrtve, četrta je od strahu zblaznela.

SOLNCE IN POLITIKA

Svet je sicer celota zase, vendar pa vidimo med vsemi stvarmi nekako zvezo in odvisnost. Človek bi dejal, da statistiki ne mislijo na nič drugega, nego na svet kot celoto. Čudna se namreč zdi zveza, ki jo vidijo statistiki v vseh pojavih na svetu in celo v svetovju. Vzemimo za primer ruskega profesorja Čijovskega, ki je prišel nekega dne na originalno idejo, da je tesna zveza med velikimi političnimi dogodki in solnčnimi pegami. Moč se je te misli krčevito oklenil in napenja vse sile, da bi svojo teorijo podprl in dokazal s številkami. Ljudje se mu smejejo, toda profesor se za to ne zmeni. Nedavno je izdaj statično delo, na podlagi katerega bi človek res lahko prišel do zaključka, da so velike epidemije kolere in gripe v tesni zvezi s perijodičnostjo solnčnih peg.

Čijovski se pa s tem še ni zadovoljil. Sestavil je številčne in grafične tabele, iz katerih je razvidno, da je vrstni red konservativnih liberalnih in zidaj menda tudi delavskih vlad v Angliji v neposredni zvezi s solnčnimi pegami. Njegova grafika dokazuje, da dobivajo od leta 1830, ko je bil reformiran angleški volilni red, liberali večino v času največje solnčne agilnosti, dočim zmagaajo konservativci v času, ko so erupcije na solnčni površini najmanjše. Iz tega bi se dalo sklepati, da je solnce napredno in da je naprednost, tudi če jo presojamo iz vidika večnosti, boljša od konservativnosti. Toda ostanimo pri stvari. Od l. 1830 je bilo 10 maksimov in 9 minimov solnčnih peg. Od teh 19 pojavov jih je 16, ki tezo profesorja Čijovskega potrjujejo. Samo 3 pojavi na solnčni površini so proti tej tezi. Liberalno ministristvo v Angliji od leta 1852 do 1858 spadajo v dobo minima solnčnih peg, kar velja tudi za liberalno ministristvo leta 1908 do 1916, dočim je bilo konservativno ministristvo izvoljeno leta 1925, torej v času, ko so dosegle solnčne pege maksimum. Pa tudi te izjeme Čijovskega niso spravile v zadrego. Splošno vzeto pripisuje porast liberalnih glasov v perijodah maksima solnčnih peg dejstvu, da solnčne pege vplivajo na živce in jih dražijo. Nasprotno pa, če ni solnčnih peg ali če jih je malo, so volilci flegmatični in zato se odločajo za konservativne stranke. Leta 1925 je prišlo v Angliji na krmilo konservativno ministristvo, kateremu se je morala umakniti Macdonaldova vlada, izvoljena pod vplivom maksima solnčnih peg. Čijovski gre pa še dalje in izračuna, kateremu številu solnčnih peg odgovarja liberalna ali konservativna večina v angleškem parlamentu.

Ni nobenega vzroka, zakaj bi ne veljalo za druge države isto, kar velja za Anglijo. Če je res, kar trdi profesor Čijovski, se odpirajo v političnem življenju, osobito pa v volilni kampanji, nove perspektive. Po teoriji profesorja Čijovskega je zelo lahko sestaviti politični horoskop bodoče zakonodaje. Če je konservativnost in liberalnost odvisna od solnčnih peg, so volilni fondzi z vsa agitacijo odveč. Na prvi pogled se zdi trditve o kakršnikoli zvezi med razpoloženjem volilcev in solnčnimi pegami absurda, toda na drugi strani moramo pomisliti, da se moderna veja do gotove mere vrača k astrologiji in alikimiji.

Razmerje s kaznjenko

Te dni so aretirali nadzornika kaznilnice Pisec pri Pragi, Polenskega. Kaznjenska Marija Lipošek, ki je zaradi umora lastnega moža obsojena na smrt, ga je obtožila, da je imel z njo začasa preiskovalnega zapora ljubavno razmerje.

Obsojenka, ki je bila vložila proti smrtni razsodbi vzklik, upa, da ji ta ovadba reši življenje.

ADVERTISE IN GLAS NARODA

ČITAJTE!

FORD IN NJEGOVI DELAVCI

EDEN IZMED MNOGIH ZANIMIVIH ČLANKOV, KI JIH VSEBUJE

Slovensko - Amerikanski Koledar za 1929

CENA 50 CENTOV

GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Samotar iz West Enda.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za "Glas Naroda" priredil G. P.

25

(Nadaljevanje)

— Ali je to migljaj? — je vprašal zbadljivo.
— Precej širok. Vzemite ga.
— On se je obotavljal za trenutek ter nato rekel:
— Zelo dobro, — je rekel nakratko.
Vstal je ter povedel pot v sosednjo sobo.
Kot zoba katero sta ravnokar zapustila, je bila tudi ta prijetno razsvetljena od svetle ter je bila čisto uravnana, da služijo kot godbeni soba, ker ni vsebovala niti nobenega pohištva razven par stolov ter krasnega kabineta iz mahagoni lesa, ki je vrata so stala odprta ter razkrivala prosto, polno godbenih komnadov.
Velik piano je bil postavljen tako, da je padala luč z obeh oken ali pa sved udobna na muzikalno ploščo. Na stolu poleg pa je počivala vijolina v skatliji.
Trent je odprl skatlijo ter dvignil violino, drže jo bozajoče s svojimi prsti.
— Ali znate čitate spremstva? — jo je vprašal na svoj običajni, robati način.
— Da. — Odgovor Sare je prišel priprosto, brez običajne poglavitne primesti kot: — Malo. Stori la bom najboljšje.
— Dobro.
Trent je potegnil cel šop muzikalij iz kabineta ter nabitro pregledal.
— Midva bova imela nekaj teh. Pod besedo "teh" je mislil več skladb za violino in klavir.
Ustnisi Sare sta se stisnili. Preizkusil jo je pravzaprav visoko, kajti dotične note so bile vse preje kot lahke. Vseled modrosti Patrick Lovella, ki je pazil nato, da je študirala pod enima najboljšimi mojstrov dneva, ni bila le temperamentna godbenica temveč je imela tudi presenetljivo dobro tehniko.
Ob koncu drugega komada se je Trent navdušeno obrnil k njej, v prejšnji leon. Za trenutek ni bil več samotar, vzležen in zagonečen, pač pa željni tovariš, ki se obrača na sorodnega duha.
— To je šlo sijajno, kaj ne? — je vzkliknil. — Skladba je precej težavna, a bi sem prepričan takoj od pričetka, ko ste odgovorila na moje vprašanje glede spremljanja, da boste kos nalogi.
Sara se mu je nasmešnila nazaj.
— Jaz nisem smatrala za potrebno posluševati se vam nasproti konvencionalnih izrazov ponižnosti, — je rekla. — Vi sami ne zavijate stvari na tak način.
On se je nasmil na piano ter zrl nanjo navzlel.
— Ne. Nobena stvar, katero rečem, ne napravi stvari niti bolj, niti slabše za mene, kajti jaz sem si pridobil najmanj prostost od konvencij. To je ena anojih maloštevilnih kompenzacij.
— Kompenzacij, za kaj?
Vprašanje ji je bilo, še predno se je tega zavedla in čakala je na zvrnitev, o kateri je domnevala, da bo neizogibno sledila njeni drugi indikacijli onega popoldneva.
Zavnetev pa ni prišla. Mesto tega pa se je spretno boril.
— Kompenzacije za cmejitve samotarskega življenja, — je rekla lahko.
— To življenje je vaša lastna izbira, — mu je vrnila nazaj.
— O, ne. — Stresel je svojo glavo. — Nam ni dana vedno izbira, kot veste. Ta svet ni neke vrste sublimirana otroška prireditel. Zrela je nanj zamisljena.
— Jaz mislim, — je rekla resno, — da dobimo vedno nazaj iz življenja ravno to, kar smo stavili nanj.
Njegova usta so se ironično namrdila.
— To je očigljiva doktrina, a jaz se bojim, da je ne morem podpreti. Jaz sem stavil vanj ves svoj kapital, a sem potegnil prazen listek.
Njegov ten je kazal neke vrste čuden, nem sprejem sovražne usode. Sara se je zavedla čuta intenzivnega usmiljenja do moža, ki je za neizprosni čimni izgled se je razodeval z vsako besedo, katero je izgovoril. Ni bila le poza z njegove strani, — o tem je bila prepričana, — pač pa nekaj zasajenega v njegovo lastno naravo od dogodkov življenja.
Na dokliski način se je skušala boriti proti temu.
— Vi niste še na koncu svojega življenja!
On se ji je nasmejal, — s čudnim, redkim smehljajem izvanredne slakosti.
Njen namen je bil vendar tako jase, tako pretresljivo ženijalen kot so vsi poskusi mladosti, da ozdravi troklost, ki sega preko njenega razumevanja.
— Bojim se, da ne bo zame nikakih srečnih skokov v bani življenja, — je rekel nežno.
Sara se je oprilela otvorjenja, ki se ji je mudilo.
— Seveda ne, če boste vstrajali pri tem, da se zadovoljite z vlogom glodalca, — je odvrnila.
On je zrl nanjo resno.
— Na nesrečo nimam nobene pravice več potopiti svojo glavo v bano. Tudi če bi slučajno zadel prvo nagrado — bi jo le moral položiti nazaj.
Ta mirna neizprosnost njegovega odgovora je omajala njen optimizem.
— Jaz — ne razumem, — je rekla obotavljaje.
— Ne? — Njegov glas je postal manokrat trd. — Prav tako je, da mogoče ne razumete.
Nenadna izprememba njegovega obnašanja jo je presenetila. Zgledalo je nenkrat, kot da se je umaknil v globoke svoje sklojke in da je postal zopet kratek, ironičen človek iz nju prvega sestanka.
— Jaz mislim, — je nadaljeval, ne da bi se brigal za mešanico jeze in presencenja na njenem obrazu, — jaz mislim, da čujem kako prihajati. Bolje je, za vas, če obličete svoje nogavice in čevlje, kot se odredaj presušiti, nakar lahko odideva. Ne dežuje nič več.
Sara je čutila da je bila naenkrat potisnjena nazaj na stališče skrajne nezaščitenosti. Pokazal ji je, da na ena, v kolikor je prišel on v prostor, zanj oseba niti najmanjše važnosti in da se lahko ravna z njo kot z radovednim otrokom. Nju zadnji pogovor, tekem katerega je bila nekoliko potisnjena na stran zavesa rezerviranosti, godba, katero sta delila, ko sta za kratek čas hodila skupaj po prijetni stazi medsebojnega razumevanja, — vse to se je umaknilo proč v neizmeren razdaljo. Ko je zavzela svoj sedež v kavi, bi skoro vrjela, da so bili dogodki popoldneva sen — in nič drugega.
Trent je sedel molče poleg nje, kajti njegova pozornost je bila očividno koncentrirana na voz, katerega je vozil. Enkrat jo je vprašal, če se čuti dosti gorko in ko mu je odgovorila, da je gorka, je padel zopet nazaj v svoj običajni molk.

(Dolje prihodnjič.)

K. Francis:

Tiger.

Lunin srp je izginil za bambusovih, v katere domačini verujejo, da so v njih kričajoče zabe, zva-
ne bulifrogs, ki regljale v strugi svoj večerni koncert.
Na verandi praznega strazarskega poslopja v Vzhodni Indiji sta sešla dva moža. Prvi, zloknjen v pletenem naslonjaču, je sedel nepremično in le tu pa tam ga je udaril po licu ali vratu, če ga je pičil moskih. Blizu njega je sedel v naslonjaču drugi mož. Ta misel res ni bila prijetna in oba sta zrla v temo okrog verande. Svetilki sta obevali samo del hodnika vse drugo je bilo zavito v temo.
— Kakšna noč! — je vzkliknil slednji mlajši. Odložil je novine in si obrisal potno čelo. — Ali ni že čas, da greva spat?
— Čemu neki? V tej neznosni soperi itak ne boš mogel zaspati. Privoščiva si raje whiskeyja s sodavico.
Poklicaj je slugo, črnačina, ki je prišel ves zaspan in prižgal na verandi dve svetilki. Potem je prišel s stlenico whiskeyja, sodavice in dva kozarca.
Ko je sluga nihal sodavico, je nakaj zamrmral v birmanskem jeziku.
— Kaj pravi, Jennings? — je vprašal mlajši Miller, starejšega. — Ali ne govori nekega tigra?
— Da. Pravi, da se klasi začne čase tu po okolici tigre, ki požira ljudi. Pred dvema dnevoma je baje raztrgal neko žensko.
Ta vest je Millerju takoj pregnala utrujenost. Njuna desetdnevna lovska ekspedicija, ki sta jo priredila brez najmanjšega uspeha in s katere sta se zdaj vračala, je bila z vsemi razčaranji takoj pozabljena čim je sluga omenil tigra. Millerja je zanimalo, kako je tigar raztrgal in kje se skriva. Sluga je odgovarjal na njegova vprašanja in Jennings, ki je znal birmanski jezik, je tovaršu tolmačil odgovore.
— Bilo je zgodaj zjutraj, še preden se je zdanilo, — je pripovedoval sluga. — Ona je šla z vašimi dekleti doli k reki po vodo. Tigar je planil iz džungle in jo odnesel.
— Rad bi vedel, če se še klasi tu po okolici, — je vprašal Miller.
— Vedno je tu, — je odgovoril sluga. — Shay Yo, ribič, ga je videl s čolna, ko je zvečer nastavljal mreže. Prišel je k reki pit vodo.
— Tako jutri zjutraj pojdem za njim, — je vzkliknil Miller.
— Po najini lovski smoli bo imenitno ustreliti tigra.
— Samo pazi, da te on ne pošlje v krtovo deželo, — je pripomnil Jennings. — Tigri so nevarne zverne.
Obrnil so se k slugi, rekoč:
— Lahko greš spat. Nocoj te ne bova več potrebovala.
Sluga se je obrnil, toda na prvi stopnici se je ustavil. Okrog verande je bilo vse zavito v temo. Zrl je v temno noč proti bivališču služničadi, toda razločil ni ničesar. Po tem se je ozrl na svetilki na verandi. Bili sta dve, toda spodaj ju bosta potrebovala pri slačenju, kajti v hiši sta bili samo dve. Svetilka bi ga lahko rešila da bi ne stopil na strupeno kačo, luč bi odganjala tudi kavalnočno zverino, če se skriva kje v bližini, osobito bi pa odganjala zle duhove. Toda gospoda rabita obe svetilki in tako ne preostaja drugemu nego napotiti se domov v temi. Odšel je torej po stopnicah in izginil v temo.
Jennings in Miller sta ga slišala kako je glasno prepeval, dokler ni zaloputnil za seboj vrat.
— Zakaj je tako glasno prepeval? — je vprašal Miller.
— Zato, da bi odganjal zle duhove ali pa prestrašil tigra, če se skriva kje blizu.
— Toda z lučjo bi ga samo opozoril nase, če preži tu v bližini na svoj plen.
— Da, najbrž. Izbira je težka. Če kriči, lahko opozori nase tigre, če pa molči ga lahko napadejo zli

gorela debela polena, ki so jih pri-
našali domačini iz bližnje džungle.
Na omari s predalčki iz tenkega lesa je stala luč, ki je zaplapolala, če je potegnil veter. Sredi izbe je stala miza s stolom.
Zunaj je deževalo. Veter se je bil polegel samo v preslekljih je bil lahno zapihal. Ko je kmalu po polnoči znova zapihal, je luč zaplapolala in ugasnila.
Kar se je Miller zbudil. Ležal je in napeto poslušal. Sree mu je začelo močno utripati. Bal se je, da povedati. Ležal je nepremično, da bi ga škripanje postelje ne izdalo. Zadrževal je sapo in skušal ugotoviti, kaj ga je zdrnilo iz sladkega sna.
Polagoma je spravl svoje misli v red. Spomnil se je, da v strazarskem poslopju za goste, spomnil se je dolge, naporne hoje prejšnjega dne in začudil se je, kaj ga je nenadoma zdrnilo in navdalo s tako grozo. Toda čemu tako napenja sluh, da bi prestregel tiho strašno, ki ga je zdrnilo? Spomnil se je pogovora o tigru, ki požira ljudi in ki ga hoče ubiti jutri ali bolje rečeno danes, kajti noč se je že močno nagibala k jutru.
Na lov mora zgodaj zjutraj, toda ne pred jutranjo zarjo, ker bi v temi ne mogel streljati. Dočim so mu rojile po glavi misli o lovu, so njegovi čuti napeto bedeli in skušali prestrašiti oni mehki, nerazločni zvok.
Potem se je spomnil, da je pustil luč goreti, da bi pregнал tigra, kajti tigre se luči boje. Spomnil se je tudi Jenningsovega navsvata, najzaklene za seboj vrata. Ni se zmenil za prijateljev nasvet, zanašajoč se na luč, ki je pa ugasnila.
Čutil je, da ne sme zamuditi nobene sekunde. Naglo, toda tiho je zlezal iz postelje in odvil mrežo proti moskitom. Bambusova preproga je bila hladna in vlažna, ko je stopal po prstih po sobi. Prišel je do omare s predalčki, kjer je stala manjša luč. V temi je začel iskati vžgalice.
Potem je zaslišal, kako je za njim zaškrpala bambusova preproga. Nekdo je moral biti pri vratih. Naglo se je obrnil. Spočetka ni ničesar razločil. Potem je mislil, da vidi v temi nekaj črnega. Napel je oči, da bi spoznal oblike. Kar je zagledal v temi dve žareči zeleni lučeli.
Tiger je stal nepremično nekaj korakov od njega in dasi skoro ni videl v temi njegovega pogleda, ni bilo nobenega dvoma, da stoji pred njim grozna zver. A on je stal pred njim, slaboten človek in moral je umolkneti. Edina po brez zaščite in moči, kakor ga je ustvarila narava.
Najprej mu je šinila v glavo misel, da bi pograbil puško, toda ni imel, da bi jo našel. Zato se je spomnil, da ni nabasana. Zašel, toda zdaj, ko ga je razdratil, je vsaka nada zaman. Tiger misli na to, kako bi pobegnil. V izbi ni bilo ničesar, na kar bi lahko splezal tako visoko, da bi ga tigar ne dosegel. Tigrovo telo je zakrivalo vrata, a okno je bilo tik vrat. A ves ta čas je stal tigar nepremično in meril svojo žrtev s srepm pogledom. Bambusova preproga je znova zaškrpala. Tedaj se je prestrašeni Miller spomnil, da je v izbi peč. Zamolklo je vzkliknil in planil na drugo stran izbe, kjer je začel v temi iskati peč. Otiral jo je, se nagnil, zadel z glavjo ob peč in se znova vzravnaval, stoječ v peči. Kamin je bil dovolj širok in Miller je napel vse sile, da bi splezal v dimnik.
Saje so se v vstle na glavo, zaklajal je in malo je manjkalo, da ni padel nazaj. K sreči je našel v dimniku oporo, na katero je stopil z bosimi nogami tako, da je bil za prvo silo na varnem. Sree mu je močno utripalo.
Prepričan, da mu plen ne nide, je stopal tigar počasi po izbi in bambusova preproga je škripala pod njegovimi tacami. Miller je slišal njegovo dihanje, ko je vtaknil svojo glavo v kamin. Zadržal je sapo, da bi se ne izdal.
Nekaj časa je bilo vse tiho. Potem se je začelo praskanje po zidih ali pa se je pripetila grozna dvorice in tigar je izginil s pleč. Zakaj je bilo v hiši nom v džungli. Stisnil se je na vao. Po tem je vžalo solnce.

Kretanje parnikov Shipping News

28. novembra:
Columbus, Cherbourg, Bremen
President Harding, Cherbourg.

1. decembra:
Paris, Havre
Homerie, Cherbourg
Pennant, Cherbourg, Antwerpen
Minneska, Cherbourg

5. decembra:
Aquitani, Cherbourg
Leviathan, Cherbourg

8. decembra:
Munich, Cherbourg, Bremen
De France, Havre, Antwerpen, ZICNI IZLET

11. decembra:
Sarnia, Trst
Deutschland, Cherbourg, Hamburg
Berlin, Cherbourg, Bremen

12. decembra:
Roma, Napoli, Genova
George Washington, Cherbourg, Bremen

14. decembra:
Berengaria, Cherbourg

15. decembra:
Minnetonka, Cherbourg
Hamburg, Cherbourg, Hamburg

17. decembra:
Paris, Havre

20. decembra:
Stuttgart, Cherbourg, Bremen

22. decembra:
Olympic, Cherbourg
Minnekahda, Boulogne, Hamburg
St. Louis, Cherbourg, Hamburg

27. decembra:
Presidente Wilson, Trst
America, Cherbourg, Bremen

29. decembra:
Majestic, Cherbourg
Pennant, Cherbourg, Antwerpen
Minneska, Cherbourg, Hamburg
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
New Amsterdam, Boulogne, Hamburg
Mer Rotterdam
Columbus, Cherbourg, Bremen

COSULICH LINE

BOŽIČNO ODPLUTJE v Jugoslavijo preko Trsta.

Paradiž morja
NOVA SATURNIA 11. DEC.

DRUGA ODPLUTJA
PRESIDENTE WILSON
27. DECEMBRA 7. FEBRUARJA

Prvo potovanje nove motorne ladje
VULCANIA 10. JAN. 1929.

Iz Trsta do Slovenije je po železnici komaj par ur. Nobenih stroškov za prevoz, večne, sračne kabine. Soba za kopalnico, soba za pranje, kopalnica in bara. Ogromna obednica, kopeli in prane kopeli. Gozda in kinematograf vsak dan v tretjem razredu.
Cena za tretji razred iz New Yorka je zelo zmerna. Preskrbite si zoodp. povratni permit.
Drugi razred de Luxe, medrazredni razred, tretji razred, glade cen in znižani izvesti pri vseh agencijah.
PHELPS BROS. & CO., Gen. Agentje
17 Battery Place, New York

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:
Paris — 30. nov. (opolnoči).
Paris — 17. dec. (popoldne).
Ile de France 7. dec.; 11. jan. (Op. polnoči).
Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte katerikoli agent ali
FRENCH LINE
19 Wall Street
New York, N. Y.

moč k steni in pogledal doli. Tam, pod njim na belem kamnu pred kamninom se je poznala blatna stopinja tigrove tace.
S tem je bilo povedano vse. Tigar je bil najbrž odšel in pustil za seboj sledove svojih tac. Jennings ali sluga sta opazila sledove in videč posteljo prazno, sta jo mahnila takoj za tigrim v džunglo. To je nečisto vzklik, da je v hiši vse tiho, dasi je že bel dan.
Počasi in previdno se je nagnil Miller doli do ognjišča. Sklonil se je in pomolil glavo iz kamina. Pogledal je skozi okno in videl, da solnce še ni bilo vzhlo. Teme valjene oči so bile zamenjale jutranjo zarjo z belim dnevom.
Vzravnaval se je in pretegnil otrpelo nle. Tisti hip je nekaj za njim zaškrpalo. Naglo se je obrnil. Dva koraka pred njim je ležal tigar. Miller je odvrnel bolj od presenečenja nego od strahu. Tigar je dvignil glavo in ga premeril s strašnim pogledom. Strah in groza sta ga obšla. Obrnil se je, da bi zbežal. Tisti hip se je pa grozna zver prevrnila na drugo stran kakor razigrana mačka in ga udarila s tace.
Miller je padel z razmesarjeno ramo in raztrganim rokavom. Kri mu je tekla iz globoke rane. Lera je nekaj časa omamljen, potem je pa začel plezati po vseh štirih pripravljeno, da pravočasno dpoč k vratom. Ena roka mu je všla doli, toda bolečin ni čutil. Bil je samo omamljen in zelo slab. Kri zadremle. Te besede si je ne prestanto ponavljal v mislih: Bedeti in napeto poslušati. In tako je zadremal.
Kmalu se je prebudil, ves trd in prezebel, toda vesel, da ni padel iz dimnika. Rad bi bil večer opazoval, migal je s koncem del, kdaj se začne dani, toda vedel je, da je s svojim telesom zamislil ves dimnik. Stisnil se je torej k steni in pogledal doli. Svetloba, dnevna svetloba ga je zboldila v oči, ki so bile že vajene teme.
Napeto je poslušal, toda vse je bilo tiho. Kaj se je bilo zgodilo? Potem so zahrustale kosti. Trije ali pa se je pripetila grozna dvorice in tigar je izginil s pleč. Zakaj je bilo v hiši nom v džungli. Stisnil se je na vao. Po tem je vžalo solnce.